

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٠﴾

در حالی که الله و رسولش بهترین حکم هستند، شما چین را در میان خود حکم می‌سازید!

سخنگوی وزارت خارجه چین، در نشست خبری رسمی اعلام کرد که نمایندگان چین، افغانستان و پاکستان از ۱ تا ۷ اپریل در شهر ارومچی دیدار غیررسمی برگزار کردند. وی افزود که دو طرف توافق کرده‌اند برای حل جامع درگیری‌ها، راه‌حل جامع را بررسی کنند و از هر اقدامی که وضعیت را تشدید یا پیچیده کند، خودداری ورزند. چین نیز متعهد شده در ارتباط نزدیک با هر دو کشور بماند و بستری برای ادامه گفت‌وگو فراهم کند.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه افغانستان در این مورد نکات ذیل را قابل ذکر می‌داند:

تنش مرزی میان افغانستان و پاکستان ریشه در سیاست‌های امریکایی دارد. امریکا در برخی جبهه‌ها مانند ایران، لبنان و یمن مستقیماً با مسلمانان در جنگ است و در جبهه‌های دیگر، این جنگ را از طریق مزدوران خود پیش می‌برد. در مورد افغانستان، این جنگ توسط حکام پاکستان رهبری می‌شود. هدف اصلی جنگ، فشار بالای نظام حاکم افغانستان و مشغول نگه داشتن ارتش پاکستان در برابر افغانستان است تا زمینه رشد هند در منطقه علیه چین فراهم شود. امریکا با این سیاست، همزمان دو هدف را دنبال می‌کند: جلوگیری از ظهور حاکمیت اسلام در منطقه و ایجاد مانع در برابر نفوذ چین.

با تأسف فراوان باید گفت که حکام پاکستان در چهارچوب نظم دولت-ملت، برای نجات امریکا و دولت یهود حاضر می‌شوند نقش میانجی بازی کنند، اما وقتی با مسلمانان مواجه می‌شوند، به چین رجوع می‌کنند و حاضر نیستند مستقیماً با برادران مسلمان خود بنشینند. این دقیقاً ماهیت منحرف نظام‌های ملی است: دوستی و دشمنی، جنگ و صلح، حکمیت و حاکمیت، همه بر اساس مفهوم «ملت» و منافع مادی آن سنجیده می‌شود. در حالی که اسلام حکم می‌کند اساس دولت و سیاست به صورت کامل و شامل بر عقیده اسلامی بنا شود، نه بر پایه منافع ملی و قومی.

حکام افغانستان نیز که به حکمیت چین رجوع کرده‌اند باید بدانند که چین به عنوان میزبان این دیدارها، هیچ‌گاه بی‌طرف نبوده و نمی‌تواند باشد. چین یک دولت محارب و اشغالگر است که ترکستان شرقی را اشغال کرده و سیاست حذف سیستماتیک، سرکوب شدید مسلمانان اویغور و نابودی ارزش‌های اسلامی را در آنجا تعقیب می‌کند. هزاران مسجد تخریب شده، علما زندانی شده‌اند، زنان و کودکان تحت فشار شدید قرار گرفته‌اند و هویت اسلامی این منطقه در حال نابودی است. چگونه چنین حکومتی می‌تواند میانجی بی‌طرف در امور مسلمانان باشد؟

چین علاوه بر اشغالگری در ترکستان شرقی، در منطقه ما نیز اهداف مشخصی دارد: استعمار اقتصادی از طریق پروژه‌های «کمر بند و جاده»، دسترسی به معادن غنی افغانستان، و اولویت امنیتی برای جلوگیری از هرگونه تهدید علیه منافع خود. رژیم کمونیستی چین از ظهور هرگونه حاکمیت اسلامی واقعی در منطقه به شدت هراسان است. این رژیم در سرکوب تحریک طالبان پاکستان با حکام اسلام‌آباد هم‌نظر است و یکی از اولویت‌های اصلی سیاست خارجی‌اش در جهان اسلام، تعقیب و سرکوب مجاهدین اویغور است. پس حکام افغانستان و پاکستان چگونه چین را میان خود حکم قرار می‌دهند در حالی که حکم و حاکم اصلی در منازعات میان مسلمانان الله متعال و رسولش صلی الله علیه وسلم است!

پس حکام باید بدانند که بازی در میدان «دولت-ملت» در حقیقت پایمال ساختن ارزش‌ها و احکام شرعی در عرصه دولت‌داری، جنگ و صلح، حکمیت و داوری است و حکمیت‌شان را به طاغوت می‌سپارد؛ در حالی که از حوادث اخیر جهان اسلام درس نمی‌گیرند که در قلب دشمنان، جز کینه و عداوت نسبت به اسلام و مسلمانان وجود ندارد و فقه استضعاف سرانجامی جز غلامی یا سقوط نخواهد داشت. بنا بر این، حکم الله متعال و هدایت رسول الله صلی الله علیه وسلم آن است که صاحبان قدرت خلافت راشد را تأسیس و تمکین بخشند؛ زیرا این فریضه عظیم، سرچشمه عزت، مظهر اقتدار و ضامن استقلال واقعی امت است.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۚ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (نساء، ۵۹)

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از الله اطاعت کنید و از رسول [او] اطاعت کنید و از صاحبان امر خودتان [که از میان شماست] اطاعت کنید. پس اگر در چیزی اختلاف کردید، آن را به الله و رسول بازگردانید، اگر به الله و روز آخرت ایمان دارید. این کار برای شما بهتر و از نظر عاقبت نیکوتر است.

﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا ۚ فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الحجرات: ۹)

ترجمه: و اگر دو گروه از مؤمنان با یکدیگر جنگیدند، پس میان آنان صلح برقرار کنید. سپس اگر یکی از آن دو بر دیگری تجاوز کرد، با آن گروهی که تجاوز می‌کند بجنگید تا به فرمان الله بازگردد. پس اگر بازگشت، میان آن دو به عدالت صلح برقرار کنید و انصاف پیشه نمایید؛ بی‌گمان الله انصاف‌کنندگان را دوست می‌دارد.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایه افغانستان